

Kız ve Küçük Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Lily yeşil tepelerin kenarındaki küçük bir köyde yaşıyordu. Her sabah kırmızı lastik çizmelerini giyip dışarı koşar ve keşfe çıkardı. Kıvırcık koyu kahverengi saçları iki kısa örgüdeydi ve mavi kot tulumunun altında parlak sarı bir tişört giyerdi. Lily hayvanları her şeyden çok severdi ve çevresindeki dünyayı hep merak ederdi.

Güneşli bir gün Lily daha önce hiç gitmediği kıvrımlı bir patikadan seke seke ilerledi. Patikanın sonunda ahşap çitle çevrili küçük bir alan buldu. İçeride, dizlerinden daha yüksek olmayan küçük bir eşek duruyordu. Yumuşak gri bir tüyü, krem rengi bir karnı ve uzun sarkık kulakları vardı. Boynunda küçük pirinç bir çingiraklı kırmızı bir yular asılıydı.

Lily çite yaslandı ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Merhaba, küçük eşek. Benim adım Lily.' Eşek başını kaldırdı ve ona kocaman kara gözlerle baktı. Yanına geldi ve elini kokladı. Çıngırağı şıngırdadı. Lily gülümsedi. 'Çok uysalsın,' dedi. 'Sanırım iyi arkadaş olacağız.' Eşek gözlerini kırptı ve yakınında kaldı.

Ama Lily gitmek için döndüğünde, küçük eşek hüzünlü, yalnız bir anırma sesi çıkardı. Ses boş alanda yankılandı. Lily durdu ve arkasına baktı. Eşek çitin yanında duruyordu, sarkık kulakları iyice düşmüştü. 'Yalnız mısın?' diye sordu Lily. Eşek başını eğdi. Lily'nin yüreği hafifçe sızladı.

Ertesi gün Lily cebi havuç parçalarıyla dolu olarak geri geldi. Küçük eşek çingırağı şingırdayarak onu karşılamaya koştu. Havuçları tek tek yedirdi ona. 'Ne kadar da nazik yiyorsun,' dedi. Ama havuçlar bitince eşek hâlâ üzgün görünüyordu. Boş tarlaya baktı ve yeniden anırdı.

Lily ite oturdu ve izledi. Bařka hayvanlar yakınlardayken eřek uzun kulaklarını dikiyordu. Ama onlar gidince sessizleřiyordu. 'Sanırım arkadařa ihtiyaın var,' dedi Lily yumuřaka. 'Eřekler yalnız kalmayı sevmez.' Kk eřek sanki anlamıř gibi elini drtt. Lily yardım etmeye karar verdi.

Çiftçiye küçük eşegi sordu. 'O genç bir tay,' dedi çiftçi. 'Eşekler sosyal hayvanlardır. Alanlarını paylaşacak bir arkadaşları olduğunda en mutlu olurlar.' Lily başını salladı. 'Öyleyse ona bir arkadaş bulmalıyız,' dedi. Çiftçi gülümsedi. 'Bu çok nazik bir fikir. Bir yuvaya ihtiyacı olan genç bir eşek tanıyorum.'

Lily ve çiftçi yakındaki bir çiftliğe yürüdüler. Güneşli bir tarlada dik tüylü kulakları ve parlak kehribar gözleri olan genç kahverengi bir eşek duruyordu. Boynunda küçük gümüş bir etiketi olan mavi bir yular vardı. Onları görünce dostça bir homurtuyla yanlarına koştu. 'Merhaba,' diye güldü Lily. 'Senin de bir arkadaşına ihtiyacın var gibi görünüyor.'

Ertesi gün Lily sıcacık, ortak bir alan yapmaya yardım etti. Taze saman taşıdı ve büyük bir su kovası doldurdu. Eşeklerin gölgede dinlenebilmesi için ahşap bir barınak yerleştirdi. 'Burası mutlu bir yuva olacak,' dedi. Küçük eşek meraklı gözlerle izledi. Uzun sarkık kulakları dikildi. İyi bir şeyin geldiğini biliyor gibiydi.

Sonunda kahverengi eşek geldi. Alana adım attı ve çevresine baktı. Küçük eşek ona baktı, sonra yaklaştı. İki eşek burun buruna koklaştı. Küçük eşığın cıngırağı hafifçe şıngırdadı. Sonra, mutlu bir sürpriz gibi, iki eşek oynamaya başladı. Alanda koşturdular, toynaklarını havaya kaldırdılar ve neşeyle anırdılar.

Lily onları çitten izledi. Küçük eşek artık yalnız değildi. Yanında otlayacak, onu dürtecek ve güneşli öğleden sonraları paylaşacak bir arkadaşı vardı. Uzun sarkık kulakları mutlulukla kıpırdıyordu. 'Görüyor musun?' dedi Lily. 'Dostluk hayvanlar için de önemli.' Küçük eşek anırdı, ama bu kez sesi mutlu geliyordu.

Mavi yularlı kahverengi eşek Lily'nin elini dürttü ve okşanmak istedi. Lily güldü ve ikisine de taze saman verdi. 'Burası artık sizin yuvanız,' dedi. 'Sevgiyle dolu, ortak bir alan.' İki eşek yan yana durdu, başları birbirine yakındı. Lily'nin içi ısındı. Harika bir şeyin oluşmasına yardım etmişti.

O günden sonra Lily her gün ortak alana gitti. Havuç ve elma getirdi. Eşeklerin yumuşak tüylerini fırçaladı. Bazen sadece çite oturup onları izledi. Küçük eşek çit boyunca onu takip etti. Çıngırağı nereye gitse şıngırdıyordu. Kahverengi eşek barınağın arkasında saklambaç oynadı.

İki eşek can ciğer arkadaş oldular. Birlikte otladılar, birlikte dinlendiler ve hatta sıcak güneşin altında yan yana şekerleme yaptılar. Küçük eşek canlı ve oyuncu oldu. Uzun sarkık kulakları her sese dikiliyordu. Lily, hayvanların arkadaşları olduğunda gerçekten açtığını gördü. Her ziyaretinde içi sevgiyle doldu.

Lily, iyiliğin yalnızca yiyecek ya da su vermek olmadığını öğrendi. Aynı zamanda zaman paylaşmak ve kimsenin kendini yalnız hissetmemesini sağlamaktı. Ortak alan köyün en mutlu yeri oldu. Kuşlar ağaçlarda şarkı söyledi ve eşekler birbirlerine yumuşakça anırdılar. Lily gülümsedi. Küçük ilgi gösterilerinin bile bir hayatı değiştirebileceğini öğrenmişti.

Kız ve küçük eşek can ciğer arkadaş oldular. Her sabah çingırağı bir selam gibi şingırdadı. Kahverengi eşek mutlu bir merhaba diye anırdı. Birlikte sıcacık alanı neşeli bir yuvaya dönüştürdüler. Lily, arkadaşlığın hayvanlar için de insanlar için de bir hazine olduğunu biliyordu. Ve herkes her gün iyiliği paylaşarak birlikte mutluydu.